THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 11 - 12 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department JULY - AUGUST, 1937

THE GLORIOUS FUTURE OF THE JEWS

A Radio Message by Rev. Coulson Shepherd, a Gentile Christian who loves the Jews. Mr. Shepherd is pastor of the First Baptist Church, Atlantic City, New Jersey.

PART II

Since the World War almost ten times as many Jews have returned to Palestine as in the days of Nehemiah and Ezra. There are a great many Scriptures that tell about the Jews returning to their Land. We quote in part, just one:-

> Jeremiah 16:14-15 "Therefore, behold, days are coming, saith the Lord, when it shall not be said any more, as the Lord liveth, who hath brought up the children of Israel out of the land of Egypt; but, as the Lord liveth, who hath brought up the children of Israel from the land of the North, and from all countries whither he had driven them; and I will cause them to return unto their Land which I have given unto their fathers.

A careful study of the Prophet Daniel, together with history and present conditions, enables one to see that Britain, who is now being blamed for the present Jew-Arab trouble, will turn over the League Mandate to Italy, which is fast shaping itself into the revived Roman Empire. A Roman Prince will be in control before the Jews enter into their full blessing.

After the remnant is back in the Land as prophesied above, this Beast-Emperor (Revelation 13:1-10), the Roman Prince, makes a covenant with them, and there will be great freedom of worship, peace and prosperity, but only for a very little while. Then, as Daniel says, "in the midst of the week the covenant is broken." Awful conditions, the worst tribulation this world has ever known, will ensue. This period, known as "Jacob's Trouble", will last three and a half years, or 1290 days, as told by Daniel in his last chapter. It will end in a great world-decisive battle, (see Isaiah 34:1-8, Daniel 2:44), when Israel's Messiah will come and save them as a nation. Listen to Jeremiah tell of their conversion.

> "Behold the days are coming, saith the Lord, when I will make with the house of Israel and with the house of Judah, a new covenant;- . . . And they shall not teach any more every man his neighbor, and every man his brother, saying 'Know the Lord:', for they shall all know Me, from the least of them even unto their greatest, saith the Lord; for I will forgive their iniquity, and their sin will I not remember any more." Jer. 31:31-34

Then it is, at the coming of the Messiah, "they will look on Him Whom they have thrust through, and they will lament for Him, as one lamenteth for an only son" (Zechariah 12:10). "On that day shall there be a fountain opened to the house of David and to the inhabitants of Jerusalem, for cleansing from sin and for purification."

WHAT ABOUT NOW?

It is wonderful to be able to look into the future and rejoice in all these glorious things which will happen to the Jews. But we are living in the present. The Jews need help now: they need Salvation Now.

Now consider this — For nearly 1900 years there has been no sacrifice in the Jew's religion. Yet Moses issued an eternal truth when he said:

> **"For the life of the flesh is in the blood; and I have appointed it for you upon the altar to make an atonement for your souls."** Leviticus 17:11

But where is the Altar today? Where is the Blood? If there is none, then there is no redemption for Jews or Gentiles! No sins can be forgiven or atoned for, where there is no Altar or shed Blood. Unless our sins are dealt with; unless they are put under Blood, whether we be Jews or Gentiles, we are eternally separated from God.

How good to know that Isaiah points to the Blood in his 53rd chapter. Hear and heed him:

> **"Yet he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: . . . . We all like sheep went astray; every one to his own way did he turn; and the Lord let befall him the guilt of us all.**
> **He was oppressed, and he was also taunted, yet he opened not his mouth; like the lamb which is led to the slaughter."**

Truly the Prophet here spoke of Jesus, and millions of people, Jews and Gentiles, have believed this. They have seen in His crucifixion the Altar of Sacrifice, and believed that His shed Blood makes atonement for their sins. Through this simple faith they have here and now found Salvation. A hope and a peace that the world cannot give, and that the world cannot take away. They are heaven-born and heaven-bound simply because they believed in Jesus as the Anointed One, the Promised Messiah, the Christ of God, who came over 1900 years ago and took away our sins by the sacrifice of Himself, and who is coming again as the great Deliverer.

This is the Gospel, and with a great Jewish preacher of many years ago, I say,

> "I am not ashamed of the Gospel of Christ: for it is the power of God unto Salvation to every one that believeth; to the Jew first and also to the Gentile."

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

Copies of The Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:-

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Buffalo, N. Y.
Hertel Ave. at Sagamore Terrace
Rev. A. B. MACHLIN

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3 1879.

TO WHOM DOES PALESTINE REALLY BELONG?

By Rev. Solomon Birnbaum

Director Jewish Missions Department, Moody Bible Institute, Chicago, Ill.

The Arabs say "to us!"

The Jews say "to us!"

But the truth is that both Jews and Arabs are wrong. Palestine belongs neither to the Jew nor to the Arab. It belongs to God. It is "Immanuel's" Land (Isa. 8:8). He alone is the owner of it. It is also called the "Land of Promise"—and the promise is given by God to none other but the Jews.

"All the land which thou seest, to thee (Abraham) will I give it, and to thy seed (the Jews) for ever" (Gen. 13:15). "Sojourn in this land, and I will be with thee (Isaac), and will bless thee (Isaac); for unto thee, and unto thy seed (the Jews), I will give all these countries, and I will perform the oath which I sware unto Abraham thy father" (Gen. 26:3).

And once more, "I am Jehovah, the God of Abraham, thy father, and the God of Isaac; the land whereon thou liest, to thee (Jacob) will I give it; and to thy seed" (the Jews) (Gen. 28:13,. R. V.).

A LESSON IN LOSING

Both Jews and Arabs had it and lived in it—and lost it. Their history is a lesson in losing, rather than of owning and possessing the land.

The Jew lost it because of sin—sin of disobedience to, and rejection of, the owner of the land, sin of neglect, and misuse of its bounties.

The Arab in reality never possessed it. In it he was a stranger, in spite of the length of his sojourn on its soil. He wandered over its fields, here and there scratching its surface, but never cultivating it, never regarding its needs; and through age-long abuse he allowed the land to become a barren and stony wilderness.

OUR SYMPATHIES ARE WITH THE JEWS

In this new chapter in the history of Palestine, our sympathies must be with the Jews. In the few years of their return they have struck deeper roots into its soil than the Arabs had ever done. Possessing no more than six per cent of its territory, their acres and industries are producing nearly enough to feed the population of the whole country. When first acquired, it was either a sandy waste or a disease-breeding swamp. But by the magic of their touch, desert and swamp were changed into fields of abundant harvests.

Tel Aviv, barely thirty years ago, was a barren sand dune — now it is a prosperous city with a busy population of more than one hundred thousand. Those who built it took away the livelihood from no one who inhabited that spot before — that spot had no inhabitants before — but they came, created a livelihood for themselves and for a multitude of others, Arabs included.

REV. SOLOMON BIRNBAUM

However, we must add the following: With all our rejoicing over and admiration for this modern miracle of restoration, which evidently is in fulfillment of God's promises to Israel, there are indications which cause us great anxiety and disquiet. Palestine, we must not forget, is the Holy Land — the habitation for a holy people — a people that knows God, a people that serves God. But Israel going back to the land is giving little thought to God!

THE DAY OF TROUBLE

And now the wrath and the jealousy of the nations around are rising higher and higher — with nothing but the arm of flesh to protect them! How will they stand in the day of their Great Trouble without the mighty shield of their God?

The Prophets speak of a time of trouble for Jacob. Is Israel going back for trouble, or for peace?

We tremble as we read the prophecy of Jeremiah which tells of this, the most terrible time of trouble that the Jewish Nation ever has had or ever will have again. Here is what Jeremiah says:-

> "For thus saith the Lord; We have heard a voice of trembling, of fear, and not of peace. Ask ye now, and see whether a man doth travail with child? wherefore do I see every man with his hands on his loins, as a woman in travail, and all faces are turned into paleness? Alas! for that day is great, so that none is like it: it is even the time of Jacob's trouble." Jeremiah 30:5-7.

How foolish we would consider a man who deliberately would put his head into the mouth of a lion. And yet how foolish are we Jews when we do something now that is just as dangerous and just as senseless.

THE ONLY WAY OUT

The prophet Zechariah tells us:

> "And it shall come to pass, that in all the land, saith the Lord, two parts therein shall be cut off and die; but the third shall be left therein. And I will bring the third part through the fire, and will refine them as silver is refined, and will try them as gold is tried: they shall call on my name, and I will hear them: I will say, It is my people: and they shall say, The Lord is my God" (Zech. 13:8, 9).

At this time, it will be to the Lord Jesus Christ that they will bow their knees — to him who was crucified for our sins nearly two thousand years ago. Just read what God says by the prophet Zechariah (12:10): "And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have piercer, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his firstborn." It is this change of heart in regard to the pierced, adn they shall mourn for him, them, to save them as His people, and to redeem the desolate land.

HOW YOU CAN BE SURE

And for you, dear Jewish reader, the answer for you, at this time, is that you shall now turn to the Lord Jesus Christ, wherever you are — in America, in Poland, in England, or in any other part of the world. Turn to Him now, with sincere repentance for your sins, and put your trust in Him. He, the Holy and Just One, died for us the unjust, that He might take all our sins upon Himself, to give us His own righteousness, and bring us to God. Believe this and accept it for yourself, and you will become a child of God, born again with a new and everlasting life, through His Holy Spirit within you. Then you will be sure of your eternal salvation. You will be sure for yourself and your family, if your family also will believe, that you know where you are going, when your short span of life is finished here on this earth. You will escape the terrible judgment of bloodshed and suffering that is to come upon that city. You will always have God's mercy and help, now in this life, and afterwards, in the life to come, you will have joy forever.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

שטעהן דעם געשפּרעך וואָס ישוע המשיח האָט געהאַט מיט די צוויי שוועסטער פון אליעזר, ווי מיר לעזען אין יוחנן י"א.

די צוויי שוועסטער מרתא און מרים האָבען זיך נעמליך שטאַרק בעקלאָגט פאַר ישוע המשיח וועלכער איז פון זיי אַבוועזענד געוועזן פאַר אייניגע טעג, זאָגענדיג: גוטער משיח, ווען דו וואָלסט דאָ געוועזן וואָלט אונזער ברודער אליעזר נישט געוועזן געשטאָרבען ווייל דו וואָלסט איהם געוועזן געזונד געמאַכט. דרויף האָט ישוע צו זיי געזאָגט, "אייער ברודער וועט אויפשטיין". מרתא וואָס האָט שטאַרק געוויינט האָט צו איהם געזאָגט, יאָ האַרר, איך וויים אַז ער וועט אויפשטיין ווען עס וועט זיין תחית המתים. דרויף האָט ישוע המשיח געענטפערט: "איך בין די אויפערשטעהונג און דאָס לעבען, דער וואָס גלויבט אין מיר, אפילו ער וואָלט געוועזן טויט וועט ער דאָך לעבען און ווער עס לעבט און גלויבט אין מיר וועט קיינמאָל נישט שטאַרבען. גלויבסטו דאָס?

מרתא האָט איהם געענטפערט, יאָ האַרר איך גלויב אַז דו ביסט דער משיח, דער זוהן פון גאָט וועלכער האָט געדאַרפט קומען אין דער וועלט. דאַן האָט ער געהייסען אַז מ'זאָל עפענען דעם קבר. איינע פון די שוועסטער האָט איהם געזאָגט אַז דער טויטער איז שוין אין קבר פיער טעג און פיער נעכט און דער גוף האָט שוין אודאי אַ שלעכטען גערוך, נור גלויבענדיג זיין וואָרט האָט מען דעם קבר אויפגעעפענט. ישוע האָט צוערשט אַרויפגעשיקט אַ דאַנק צו גאָט זיין פאָטער, וואָס האָט איהם געהערט און האָט דאַן אַ געשריי געגעבען מיט אַ הויכען קול "אליעזר — קום אַרויס"! און צו אַלעמענס איבערראַשונג איז דער געוועזענער טויטער אַרויסגעקומען מיט די תכריכים אַזוי ווי מ'האָט איהם מקבר געוועזן.

דאָס האָט געמאַכט אַ געוואַלטיגען רושם אויף אַלע אידען וואָס זענען געקומען די צוויי שוועסטער מנחם אָבל זיין. דער שם האָט זיך באַלד פערשפּרייט און דערגרייכט צו די סנהדרין און צו די כהנים פון ירושלים ווייל די משפּחה פון אליעזר און די צוויי שוועסטער זענען געוועזן גוט בעקאַנט און זעהר באַליבט אין אַלע קרייזען.

אָט מיט דעם וואָס ער האָט אליעזר'ן אויפגעוועקט פון די טויטע האָט ער אָפען באַוויזען אַז דאָס וואָס ער האָט געזאָגט, אַז ער איז די אויפערשטעהונג און דאָס לעבען, איז אמת וצדק. און אַזוי ווי דאָס איז אמת, איז אויך אמת וואָס ער האָט געזאָגט, אַז אַלע וואָס גלויבען אין איהם וועלען קיינמאָל נישט שטאַרבען". כאָטש דער גוף שטאַרבט אָב, אָבער די נשמה וועט לעבען פאַר אימער, זי וועט קיינמאָל נישט פאַרלוירען געהן אַזוי ווי די אַנדערע וואָס גלויבען נישט און זיי שטאַרבען אין זייערע זינד אָהן כפּרת עונות אין ישוע המשיח.

ישוע המשיח האָט אונז געגעבען אַ גאַראַנטי, אַ פערזיכערונג, אַז מיר וואָס גלויבען אין איהם האָבען דאָס אייביגע לעבען, און דאָס געפינען מיר אין יוחנן ג, 16: "ווייל אַזוי האָט גאָט די וועלט געליעבט אַז ער האָט געגעבען זיין איינגעבוירען זאָהן, אַז אַלע וואָס גלויבען אין איהם זאָלען נישט פאַרלוירען ווערען נייערט האָבען דאָס אייביגע לעבען".

צווייטער טייל — היסטאָרישע פאַקטען

איצט קומען מיר צו דער צווייטער אַבטיילונג פון אונזערע בעווייזען אַז ישוע המשיח איז אויפגעשטאַנען אויפ'ן דריטען טאָג פון די טויטע, נעמליך, צו היסטאָרישע פאַקטען.

"יוסיפוס", דער ערשטער אידישער געשיכטע שרייבער שרייבט אונטער'ן טיטעל "Antiquities of the Jews," book 18, Chap. 3, paragraph 3. **ווי פאָלגט:**

"צו יענער צייט ווען פילאַטוס אַלס גאָווערנאָר האָט געלאָזט אויס'הרג'ענען פיעל אידען, איז געוועזן אַ מענש אַ גרויסער חכם, אויב עס איז נישט אַ פאַרברעכען איהם צו באַטיטלען מיט'ן וואָרט "מענש", ווייל ער איז געוועזן איינער וואָס האָט געטאָן וואונדערבאַרע טהאַטען. זיינע תלמידים האָבען אָנגענומען זיינע ווערטער מיט גרויס פאַרגעניגען. ער האָט צוגעצויגען פיעל אידען און אויך מאַנכע פון צווישען גוים. ער איז געוועזן דער משיח. פילאַטוס דער גאָווערנאָר פון ארץ ישראל האָט אויפגענומען דעם דרינגענדען פאָרשלאַג פון אידישע פיהרער אַז ער זאָל פעראורטיילען דעם משיח געקרייציגט צו ווערען. יענע תלמידים וואָס האָבע איהם אַזוי שטאַרק געליעבט האָבען איהם נישט אויפגעגעבען ווייל ער האָט זיך צו זיי באַוויזען לעבעדיג אויפ'ן דריטען טאָג אַזוי ווי די הייליגע נביאים האָבען אין פאָראויס געזאָגט...

יוסיפוס איז געוועזן אַ גרויסער אוהב ישראל, כאָטש ער אַז געוועזן אַן אָפיציער אין דער רוימישער אַרמעע און ער האָט געמוזט טריי זיין צום רוימישען קייזער, דאָך האָט ער שטאַרק דאַקוטשעט די אויבערשטע מאַכט פון די רוימישע חיילות אַז זיי זאָלען מיטב זיין מיט'ן אידישען פאָלק אין יענער שרעקליכער גרויסער מלחמה. ער האָט איינמאָל אָנגענומען אַ פאָרשלאַג פון "טיטוס" — וואָס האָט געזאָלט פיהרען צו ענדיגען די מלחמה און קומען צו אַ שלום. ווען יוסיפוס איז אָבער נאָהענט געקומען צו דער פעסטונג וואָס איז געוועזן אַרום ירושלים און האָט דערצעהלט די אידישע וועכטערס וועגען דעם פאָרשלאַג, האָבען די אידישע וועכטער איהם באַוואָרפען מיט שטיינער אַז ער איז קוים מיט'ן לעבען אַנטלאָפען.

אַזוי משוגע און פאַרבלענדעט זענען געביך אונזערע אור-עלטערן געוועזן צו יענער צייט, אַז זיי האָבען פאַרוואָרפען נישט נור ישוע המשיח וואָס איז געוועזן זייער בעסטער פריינד, זאָנדערן אויך אַלע אַנדערע נאַכפאָלגער און יוסיפוס צווישען זיי, און אַזוי זענען אידען נעביך עד היום... ווען מ'וויל צו זיי רעדען וועגען דער איינציגער ישועה דורך דער אמונה אין ישוע המשיח, פאַרלירען זיי ישרנות און שכל. מ'איז פשוט מרעיש עולמות!

עס וויל זיך אויסרופען — גוואַלד אידען, "אל תקשו לבבכם..." (תהלים צ"ה).

אפילו דער אידישער געשיכטע שרייבער "גרעץ" וועלכער האָט פיעלע זאַכען געשריבען וועגען קריסטענטום בכלל און וועגען ישוע המשיח בפרט, ווען אויך אויף אַ פאַרטייאישען אופן, דאָך שרייבט ער וועגען דער אויפערשטעהונג פון ישוע המשיח אַלס אַ פאַקט, אַזוי ווי עס איז אונז געגעבען געוואָרען אין דער געשיכטע פון ברית חדשה. נור ווי געוועהנליך, אַלס אַ שונא פון ישוע המשיח מוז ער דאָך געבען עפּעס אַ שטאָך אין דער זייט, דערפאַר זאָגט ער דאָרט, אַז נור א י י נ י ג ע האָבען געזעהן ישוע המשיח נאָך דער אויפערשטעהונג. ער וואָלט אפשר געוואָלט האָבען אַז ישוע המשיח זאָל זיך נאָך זיין אויפערשטעהונג האָבען בעוויזען צו כל ישראל? מיינט איהר ליעבער לעזער אַז דאַן וואָלטען זיי שוין יאָ געגלויבט?

אַזוי צי אַזוי, עס איז אַ פאַקט, אַז דער געשיכטע שרייבער "גרעץ" האָט אויך געשריבען **וועגען דער** אויפערשטעהונג פון ישוע המשיח.

עס זענען אויך פאַראַן געשיכטע שרייבער **פון** גאָר אַלטע צייטען, פּראָפאַנע און וועלטליכע, **וואָס** האָבען לגמרי קיין שום רעליגיאָן געהאַט, **זיי האָבען** אויך געשריבען וועגען ישוע המשיח'ס **אויפערשטעהונג** פון די טויטע. נור די וואָס מיר האָבען **אויבען** שוין אָנגעגעבען איז אויך גענוג פעסטצושטעלען **און** גלויבען אין דער אויפערשטעהונג פון **ישוע המשיח,** ווייל דאָס ליעבע לעזער, איז היסטאָריע, **און היסטאָריע** איז אונבעשטרייטבאַר.

(פאָרטזעצונג אין סעפּטעמבער נומער)

אונזערע מיסיאָנען

און אַנדערע סטיישאָנס וואו איהר קאָנט באַקומ'ן אונזער מאָנאַטס-בלאַט "רעה ישראל" גראַט'ס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן
27 טרופּ עוועניו

פילאַדעלפיאַ, פּאַ.
מר. האַררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פּיטסבורג, פּאַ.
רעוו. דזשאָן סאָלאַמאָן
1603 סענטראַל עוועניו

שיקאַגאָ, איללינאָי
רעוו. סאָלאָמאָן בירנבאום
316 סטענלי פּלייס

לאָס אַנגעלעס, קאַליפ.
רעוו. ע. צימערמאַן
2005 ברוקלין עוועניו

קאָלומבוס, אָהייאָ
רעוו. אָסקאַר וואַנאַ
1039 איסט בראָאַד סטריט

סידני, אַסטראַליען
רעוו. ג. ע. אַרדיל
145 קאָמאָנוועלטה סטריט

וואַרשע, פּוילען
רעוו. משה גיטלין
טאַרגאָוואַ 15, מ. 4.

ירושלים, פּאַלעסטינאַ
גאָספּעל גייט, רוסישער קאָמפּאָונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פּאַריז, פראַנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דאָ-מעין עוו.

באָפאַלאָ, נ. י.
רעוו. א. ב. מאַכלין
.הערטעל עוו. ביי סאַגאַמאָר טעראַס

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח

VOL. XIX No. 11 - 12 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | JULY - AUGUST, 1937

דיעזע אַרטיקלען ערשיינען אין מאָנאַטליכע פאָרט־זעצונגען. מיר בעטען דערפאַר די ווערטהע לעזער צו האַלטען אַלע נומערן פון דיעזען בלאַט כדי נישט צו פאַרגעסען דעם אינהאַלט פון די פאָריגע אַרטיקלען.

תחית המתים פון משיח

(ערשטע פאָרטזעצונג)

אחוץ הושע ו׳ זענען פאראַן מעהרערע אנדערע שטעלען וואָס רעדען וועגען דער תקומה פון ישוע המשיח, למשל אין ישעיה נ״ג, 12, לעזען מיר: "לכן אחלק לו ברבים", ד״ה, דערפאַר וועל איך — זאָגט גאָט — איהם, דעם ליידענדען משיח, געבען א חלק אין א גרויסער מאָס, "תחת אשר הערה למות נפשו", ווייל ער האָט אויסגעלערט זיין נפש צום טויט. דאָ פרעגט זיך אָבער באַלד, וויאַזוי איז עס מעגליך אַז דער משיח וואָס איז געשטאָרבען און באַגראָבען געוואָרען זאָל איהם גאָט גאָר געבען א חלק ברבים?

דער אמת איז אָבער, אַז דער משיח איז נים פאַר־בליבען א טויטער אין קבר ווייל ער איז אַם דריטען טאָג אויפגעשטאַנען פון די טויטע, אַזוינאָך האָט גאָט איהם געקאָנט געבען דעם פערשפּראָכענעם-חלק ברבים.

מיר קאָנען זיך לייכט פאָרשטעלען ווי די שונאי המשיח האָבען זיך געפרייט, זעהענדיג ווי מ׳האָט אויפגעהאנגען ישוע המשיח אויפ׳ן צלב און ווי א רוימישער סאָלדאַט האָט איהם דורכגעשטאָכען מיט א שפּיעז און מ׳האָט איהם מקבר געווען. **זייער שמחה איז אבער באַלד צורינען און צושטערט גע־וואָרען ווען זיי האָבען געהערט אַז אַם דריטען טאָג איז ער גאָר אויפגעשטאַנען פון די טויטע. זיי האָבען נור דעם משיח׳ס גוף געקאָנט הרג׳ענען אָבער נישט איהם גופא אין ווען די געטליכקייט האָט געוואוינט קערפּערליך.**

פונקט אַזוי ווי די ברידער פון יוסף האָבען צו־גענומען דאָס "כתנת הפּסים", עס איינגעטונקען אין בלוט פון א לאַם און האָבען עס געבראַכט צו יעקב׳ן כדי איהם צו בעווייזען אַז יוסף איז טויט, אַזוי האָבען אויך אונזערע אורעלטערן דאַמאָלס אין ירושלים צוגענומען דאָס אויבערע קלייד פון משיח, (זיין קערפּער), געהייסען עס אויפהענגען אויף דער תליה, באַגראָבען אין קבר כדי צו בעווייזען אַז ישוע איז טויט, אָבער אַזוי ווי יוסף׳ס אויבערע קלייד, "דאָס כתנת הפּסים", איז נישט געווען יוסף גופא, ווייל יוסף האָט דאָך געלעבט און האָט שפּעטער רעגיערט אין מצרים אַלס מלך, אַזוי אויך ישוע, ער איז נישט פאַרבליבען טויט נייערט ער לעבט און רעגיערט אין הערצער פון מיליאָנען גלויביגע אין דער גאַנצער וועלט, און וועט באחרית הימים צוריק קומען קערפּערליך און רעגיערען אַלס דער מלך מלכי המלכים. (תהלים ב, דניאל ז, 13, 14).

נאָך איין בעוויז ברענגען מיר דאָ פון דער היי־ליגער שריפט וועגען זיין אויפערשטעהונג אַם דריטען טאָג פון די טויטע. מיר לעזען אין מתתיהו י״ב, 38-43:

"איניגע פון די סופרים און פּרושים האָבען איהם געזאָגט, רבי, מיר ווילען פון דיר זעהן א צייכען".

דאָס איז שוין געווען גאָר א געוואָגטקייט פון זיי. קנאַפּ אותות ומופתים האָבען זיי געזעהן פון ישוע המשיח? האָט ער דען נישט פאַר זייערע אויגען אויפגעוועקט טויטע וואָס האָט געמאַכט אַזאַ גרויסען רעש צווישען אַלע אידען אין יענער צייט? געהיילט מצורעים און כל׳ערליי חולאים, טאָ וואָס׳זשע פער־לאַנגען זיי פון איהם איצט ווידער א צייכען?

ישוע האָט זיי געענטפערט — נאָך א י י ן צייכען וועל איך אייך געבען, און דאָס איז דער צייכען פון יונה הנביא, אַזוי ווי יונה איז געווען אין בויך פון פיש דריי טעג און דריי נעכט אַזוי וועט דער בן אדם (דער משיח) זיין אין דער ערד דריי טעג און דריי נעכט.

צו-וואָס האָט יונה אייגענטליך געמוזט זיין אין דער פיש דריי טעג און דריי נעכט, וואָלט דען נישט גענוג געווען פאַר איהם צו זיין אין אַזאַ גיהנום איין טאָג אפילו? פאַרוואָס דוקא דריי טעג און דריי נעכט? גאָט האָט אָבער אונז געוואָלט דערמיט געבען א פאָרבילד אויף דער צוקונפט ווען דער הייליגער משיח וועט בעגראָבען ווערען און זיין אין דער ערד דריי טעג און דריי נעכט, אַזוי ווי יונה איז געווען אין פיש. דערפאַר ווען אידען זענען געקומען בעטען נאָך א צייכען, האָט ישוע זיי קיין אנדערען צייכען געוואָלט געבען אַלס דאָס צייכען פון יונה.

מאַנכע לעזער וועלען אָבער פרעגען, וואָסאַרא צייכען איז דאָס? מיר ווייסען טאַקע אַז יונה איז געווען אין בויך פון דער פיש דריי טעג און דריי נעכט — ווייל אַזוי לייענען מיר אין הייליגען תנ״ך, דער צייכען שטימט דאָך אָבער נישט מיט ישוע המשיח ווייל ער איז דאָך נישט געווען אין דער ערד דריי טעג און דריי נעכט, פון פרייטאָג נאָכמיטאָג ביז זאָנטאָג פריה איז דאָך נישט דריי טעג און דריי נעכט!

אָט דאָס ווילען מיר אייך ליעבע לעזער געבען צו פאַרשטעהן. טאָ הערט —

אין לוקס כ״ג, לייענען מיר אַז מ׳האָט ישוע המשיח געקרייציגט די זעקסטע שעה אויפ׳ן טאָג, ד״ה אַזייגער 12 מיטאָג. (זיי האָבען אָנגעהויבען צו צעהלען דעם טאָג פון 6 אינדערפריה) אום 3 נאָכ־מיטאָג, (וואָס מיינט די ניינטע שעה אויפ׳ן טאָג) פונקט ווען מ׳האָט מקריב געווען דאָס קרבן פּסח, האָט ער אויסגעהויכט זיין לעצטען אָטהעם, און לויט ווי לוקס דערצעהלט אונז, האָט מען איהם נאָך דעמ־זעלבען טאָג וואָס איז געווען אי ערב פּסח און אי ערב שבת, מקבר געווען.

לויט׳ן אידישען דין איז "מקצת היום ככלו", למשל, ווען איינער זעצט זיך שבעה נאָך א טויטען קרוב, ווערט א י י ן שעה פון א פרייטאָגדיגען זיצען גערעכענט פאַר א גאַנצען טאָג. איז לויט יענעם דין, זענען די פּאָר שעה וואָס ישוע איז געווען אין קבר יענעם פרייטאָג נאָכמיטאָג, געווען פאַררעכענט פאַר א גאַנצען טאָג. און ווייל לויט דער תורה ווערט די נאַכט גערעכענט צום פאָלגענדען טאָג אַזוי ווי עס הייסט "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", ווערט במילא די פריהערדיגע נאַכט צוגערעכענט צום פרייטאָגדיגען טאָג.. הייסט עס ווי דער משיח וואָלט שוין דאָרט אין הארץ פון דער ערד געווען א טאָג און א נאַכט.

פרייטאָג נאַכט און שבת-טאָג איז דער אנדערער טאָג און נאַכט וואָס דער משיח איז געווען אין קבר. און שבת נאַכט און א טייל פון זונטאָג אין דער פריה (ווייל מקצת היום ככלו) איז דער דריטער טאָג און נאַכט פון משיח׳ס זייענדיג אין קבר און אַזוינאָך איז שוין דאָ דריי טעג און דריי נעכט לויט׳ן סימן פון יונה הנביא. אָט דעם צייכען האָט ישוע המשיח זיי געגעבען. פיעלע האָבען דאָס געהערט און האָבען פערשטאַנען דיעזע רעכענונג און קיינער האָט דרויף קיינע איינווענדונגען געמאַכט. אַלע האָבען גע־וואוסט אַז דאָס איז דער אידישער דין.

אַזויבאַלד ווי ישוע המשיח איז אויפגעשטאַנען פון טויט, האָט ער זיך באַגעגענט מיט איינגע פון זיינע תלמידים און האָט זיי בעגריסט. דאָס איז באַלד בעקאַנט געוואָרען צווישען די איבריגע תלמידים און ערשט דאַן האָבען זיי געקאָנט פאַר־

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.